

Stál jsem ve stínu, úplně vzadu – napjaté prsty u nohou, zvednuté ruce – a díval se, jak vánek čeří vlnky na hladině. Měl jsem pocit, že ta chvíle trvá nesmírně dlouho, a pak jsem konečně cítil i ten poslední sval a skočil po hlavě do vody.

Nebyl to úplně dokonalý výkon (bodavá bolest ve stehnech, voda šplíchnutá do nosu), ale nemusel jsem se za něj stydět. Ponořil jsem se až na dno, upravil si Andrewovy trenkové plavky, které mi byly volné, a vstřebával ticho, pocit odloučenosti a samoty v bíle tečkovaném světě. Natáhl jsem paže, odrazil se, a jak jsem pozvolna plul, vnímal jsem klikaté čáry záblesků světla a překřížené okraje dlaždic táhnoucích se podél mého těla.

Když jsem se vynořil nad hladinu, stála Alice v části bazénu, kde bylo celkem mělko, a usmívala se na mě. „Příjemné?“ zeptala se.

Zatřepal jsem hlavou jako pes, rukou si uhladil vlasy a několika tempy jsem doplaval k okraji. „Báječné.“ Jak jsem lezl ven, napínal jsem svaly na pažích a tajně doufal, že si Alice všimne rozdílu mezi mou a Andrewovou postavou.

Trenky byly jako pytel a sahaly mi skoro ke kolenům. Utáhl jsem pevně šňůrku a posadil se na volné lehátko, přestože jsem věděl, že jsem mokrá a zamáčím polštář. Alice přinesla ručník a přehodila mi ho přes ramena.

Potom usedla vedle mě. „Jak dopadla schůzka?“

Měl jsem v uších vodu. Sroloval jsem růžek ručníku, abych je vysušil. „Schůzka?“

„Ano. S tou Američankou. Co říkala? Líbila se jí tvoje kniha?“

„Jo, líbila,“ řekl jsem.

„Udělal ti nabídku?“

Její hlas zněl tak nadšeně a naléhavě, že jsem cítil, že nemám jinou možnost. „Ano, udělala.“

„Ach Paule, to je úžasné!“

Prožíval jsem jeden z okamžiků, kdy jsem se vyhříval na výsluní její pozornosti a nechával se tím unést. „Ve skutečnosti,“ řekl jsem pomalu, „mi učinila velmi štědrou nabídku – předkupní právo, které zabrání mému agentovi dát knihu do aukce.“

Alice přiložila ruku k ústům. „Jak štědrá?“

Andrew ležel na druhé straně bazénu. Nevěděl jsem, jestli nás poslouchá, ale existoval způsob, jak to zjistit. „Šesticiferné číslo,“ odpověděl jsem.

Cítil jsem, jak lež narůstá, zaplňuje vzduch a usazuje se. Snažil jsem se nevnímat silný pocit zděšení.

Andrew se posadil. Mezi řídkými vlnitými vlasy se třpytily perly potu. „Takže tu rundu platíš ty!“

Jeho ruce pevně svíraly okraje lehátka.